

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svedč, izimski nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznalila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznalila, t. j. vse administrativne stvari.

Trodržavna zveza.

Minister unanjih stvari grof Goluchowski je potoval v Berolin. Oficijozni listi, katere država menda zato plačuje, da resnico prikrivajo, na vsa usta zagotavljajo, da to potovanje nima najmanjšega političnega pomena, temveč je le dejanje uljudnosti. Grof Goluchowski je potoval v Berolin jedino za to, da vrne posez nemškemu kancelarju, ki je bil prišel na Dunaj. Seveda drugi ljudje pa stvar drugače so dajo. Če se snideta dva taka državnika, se gotovo menita o politiki, ne pa o tem, kakšno bode vreme, ali pa kakšen krompir bodeta na svojih posestvih sadila. Grof Goluchowski bi tudi baš sedaj ne potoval v Berolin, da nima gotovega opravka, ko vendar ve, da bi utegnilo njegovo potovanje takoj po porazu Italijanov vzbujiati pozornost.

Dvombe ni najmanjše, da se bodeta grof Goluchowski in knez Hohenlohe menila o uplivu italijanskega poraza v Afriki na občni politični položaj. Poraz Italijanov gotovo škoduje trodržavni zvezi. Rusija in Francija bodeta gotovo imeli sedaj mnogo manj respeka pred to zvezo, kakor sta ga imeli dosedaj. Italija v politiki ne more več priti v poštev, dokler se ne izmota iz Afrike, a tudi pozneje se ne bode toliko več upoštevala, kakor dosedaj, ker se je pokazalo, da njena vojska se ne more primerjati vojskam drugih evropskih kulturnih držav. Tudi dogodki v Italiji poslednje dni ne vzbujajo zaupanja v to državo. Le prejasno je, da se vlada ne more brezpogojno zanašati na prebivalstvo. Tudi dinastija nima nobenega trdnega stališča. Nič čudnega bi ne bilo, ko bi danes ali pa jutri prišlo v Italiji do velikih notranjih zmešnjav.

Zaradi tega je gotovo, da bodeta vodji unanje politike Nemčije in Avstrije se menila, kako bodo treba premeniti politiko glede na predrugačene razmere. Ker do sedaj vsi poskusi, pridobiti Anglijo za trodržavno zvezo, niso imeli uspeha in zlasti poslednji čas odnošaji med Nemčijo in Anglijo niso najboljši, je gotovo, da si bodeta kje drugje morali Nemčija in Avstrija iskati opore. Skoro z zanesljivostjo lahko rečemo, da se bodo v Berolini govorilo o tem, kako bi se bolj približali Rusiji. Trodržavna zveza je bila v prvi vrsti naperjena proti Rusiji in Franciji. Poslednji čas je pa razmerje med Nemčijo in Rusijo se

bilo že toliko premenilo, da trodržavna zveza prvotnega namena več imeti ne more. Sedaj se bodeta pa grof Goluchowski in knez Hohenlohe posvetovala, če bi se dal položaj tako premeniti, da bi trodržavna zveza sploh več potrebna ne bila. Če se Nemčija in Avstrija zares toliko približata Rusiji, bodo to močno uplivalo na daljši razvoj stvari v orijentu.

Da bi pa Avstrija in Nemčija kar bacnili Italijo iz trozvezze, na to ni misliti, ker bi s tem le vzpodbudili protidinastične elemente v Italiji h kaki vstaji. Dokler je Italija ž njima v zvezi, se republikanci vendar le prav ne upajo začeti rogoviliti, ker vedo, da bi eventualno imeli opraviti ne le z italijanskimi, temveč tudi z avstrijskimi in nemškimi bajoneti.

Monarhične države evropske imajo nekaj interesa na tem, da Italija ostane monarhija. Najpade kraljestvo v Italiji, bi potem tudi Španci pognali svojega kralja. Na Španskem je mej ljudstvom ravno tako nevolja zaradi Kube, kakor je sedaj v Italiji zaradi poraza v Afriki. Za Španijo bi pa Portugalska in pa Belgija proglašili republiko. Te republike bi se pa gotovo mej seboj zvezale in bi bile pripravljene podpirati republikansko gibanje tudi v drugih državah. Posebno v Nemčiji bi morda za to ne bila neugodna tla. Sedanjih socijalnih demokratov bi ne bila nobena težava narediti za republikance.

Citatelji se morda še spominjajo nekega razporja med Nemčijo in Španijo zaradi Karolinskih otokov. Ta razpor je bil močno razburil Špance. Bile so velike demonstracije proti Nemčiji, a republičani so pa stvar uporabljali tudi proti španski monarhiji. Ni dosti manjkalo, da se v Španiji ni proglašila republika.

Ko je knez Bismarck, ki je tedaj bil državni kancelar, izvedel, kako razburjenost je stvar vzbudila na Španskem, je takoj sklenil vsej stvari narediti konec. Pripravljen je bil prepustiti Karolinske otroke lepo Španski, samo pot se je še morala najti, kako naj se to zgodi, da se Nemčija častno iz stvari izmota, in se ne bode reklo, Španija jo je ustrahovala. Stvar se je izročila papežu v presojo seveda z migljejem, naj razsodi v prid Španski, kar je tudi storil in za to po nemških listih bil silno proslavljen zaradi svoje velike diplomatske izvede-

nosti. Na Španskem so se duhovi pomirili in odstranjena je bila nevarnost, da se iz Španije razširi republikansko gibanje dalje po Evropi. Nemčija se je častno izmotala, in Lev XIII. je poceni prišel do slave velicega diplomata. S tem pa mi nikakor ne mislimo kako ponizevati velikih zmožnosti sedanjega papeža, a v tem slučaju je bilo vse proslavljenje le najeto.

V jednakem položaju, kakor tedaj Španija, je sedaj Italija. Zato pa sme računati na marsikako diplomatsko uslugo Nemčije pa tudi Avstrije in se jej ni batiti, da bi jo skušali spraviti v zadrgo. Zaradi tega se pa vsaj na papirju trodržavna zveza še nekaj časa ohrani, če tudi prejšnjega pomena ne bode več imela. Poraz Italijanov pri Adui je dal evropski politiki drugi tek, če tudi se to sprva očitno ne bodo videlo. Le redkokedaj je kak izven-evropski vladar toliko uplival na splošno evropsko politiko, kakor Menelik s svojimi zmagami nad Italijani. Mož se niti sam prav ne zaveda, kako je zmedel štreno evropskim diplomatom.

Državni zbor.

Na Dunaji, 10. marca.

V sinočni seji se je dognala razprava o proračunu finančnega, in v današnji seji se je zbornica lotila proračuna poljedelskega ministerstva.

Razpravo je otvoril predsednik Chlumecky z opominom, naj se kratko govori, potem se je začela dolga debata.

Posl. Perič je predlagal razne, dalmatinskih razmer tičče se resolucije; posl. dr. Kołowsky je popisoval važnost veleposestnikov in govoril zoper borzo; posl. dr. Dyk je tožil o škodi, katero povzroča borza kmetovalcem in dokazoval, kako potrebna je organizacija kmetov; posl. dr. Fuč je govoril zoper namero, ustanoviti na Moravskem živinovzavarovalnico, pri kateri bi bilo zavarovanje obligatorno; posl. Rigler je pestil žide in dokazoval opravičenost protisemitizma; poslanci Oberndorfer, Roskochny in Stephanowicz so govorili o lokalnih razmerah v njih crajih; posl. Robič je pojasnjeval vzroke propadanju kmetstva stanu in rotil vlado, naj vendar že kaj stori; posl. Morre je grmel zoper borzo in dirke.

Listek.

Beseda o žensko-narodnem vprašanju.

I.

Draga gospica! Najprej bodi mi dovoljeno povedati Vam, kako se smatram srečnega, ker ste mi pri slovesu v svoji dobrovoljnosti dovolili, da Vam smem pisati, o čemur koli hočem. Ta moja sreča je tem večja, ker ste mi obljudili, da mojih pisem ne boste samo sprejemali, temveč jih tudi brali in časih morebiti tudi nanja odgovarjali. Stvar, o kateri se želim razgovarjati z Vami, razpravljal bi lahko v kakem časniškem članku, ali adresovati bi mogel svoja pisma na kakega urednika. To bi tudi storil, ko bi ne bil razgovor z Vami tisočkrat prijetnejši, nego li dopisovanje kakemu sitnemu uredniku. Poslednjega se ne lotim nikdar več. Pisal sem večkrat uredniku nekega političnega in uredniku nekega leposlovnega lista. Urednik političnega lista, ali — recimo — politični urednik je molčal, ter moja pisma zaporedoma metal v koš; leposlovni urednik je sicer spravljal moja pisma tudi v zloglasni koš, ali to opravilo vršil je slovesneje, sprem-

ljajoč je z raznimi opazkami. Jedenkrat mu ni prijalo moje ime, ker sem je bil okitil po svoje, drugikrat me je dokaj glasno imenoval poredneža, potem me je okaral, da se preveč šalim, na to se je norčeval z mano, da sem preresen, — na zadnje mi je reklo, da ga moja pisma ne veselé, — ne, to ni bilo zadnje; zadnja njegova beseda je bila, da so moja pisma — prekratka.

V drugem ni baš treba, da bi posnemali tega moža, to pa me ne bi ni najmanje uvredilo, ako bi čul od Vas, gospica, da so moja pisma prekratka. Sicer Vas pa prosim prizanesljive in milostne sodbe. Vaše prizanesljivosti potrebujem toliko bolj, ker Vam nameravam pisati o resnih stvareh, o katerih se navadno ne piše nežni gospici; o stvareh, s katerimi si naše ženstvo — z malo izjemo — ne ubija glave. Nekoliko drzna je moja misel, ali drznost mojo opravičuje zavest, da se Vi, gospica, zimate tudi za resna vprašanja.

Kmalu bode dve leti, odkar se je pričelo našino prijateljsko občevanje. Nikdar ne pozabim, kje sem Vas videl prvkrat. Pogosto se spominjam na ono samotno kočo v . . . logu, kjer sva se bila po naključju sešla ob neki plohi; utisnila se mi je

globoko v spomin. Veste-li, gospica, kak je bil najin prvi pogovor? Jaz ga še dobro pomnem. Primerjala sva prebivalce one koče, priproste kmetske ljudi in priprosto njih pohištvo z omiko, našopirjenostjo in potrato drugih stanov. Tako sva prešla na človeštvo sploh, na njegov razvoj in napredek, na njegovo veselje in trpljenje. Vi, gospica, niste mnogo govorili, ali vsaka Vaša opazka je pričala, da ste to vprašanje temeljito razmišljevali. Jedna beseda posebno je bila, katera mi je odkrila Vašo plemenito dušo in v meni vzbudila ono globoko spoštovanje, katero od onda neprestano za Vas čutim in gojim. Prišla sva bila v najinem pogovoru do vprašanja: more li napredek, omika človeštvo trpljenja rešiti ali njegovo trpljenje vsaj izdatno pomanjšati? — in Vi, gospica, ste dejali: „Da, omika, prava omika mogla bi to, ali dandanašnja omika tega ne more, ker zdaj se mika le razum, ta hladni razum, kateri je že toliko zla na svet prinesel, a omika srca, pravi izvor sreče in zadovoljnosti, se zanemarja. Omika bi morala povisati človeštvo nad vso podlosti in osvoboditi je materialnih spon, a kaj vidimo? Omika, napredek, učenost služijo često podlosti, katero bi morale uničevati, razvoj svojega

Ko so še govorili poslanci Gretz, Hauck, Posch in Ghon — novega ni izmej njih nobeden povedal — se je razprava pretrgala.

Prihodnja seja bo v četrtek.

V Ljubljani, 11. marca.

Obnovljenje carinske pogodbe. Hrvatje utegnejo Madjarom delati že ovire pri obnovljenju pogodbe. Dosedaj so mislili, da bi kar Ogersko proglašili za samostojno carinsko ozemlje, ako Avstrija ne odjenja. Sedaj so se pa jeli oglašati Hrvatje, da imajo pri tem tudi jedno besedo govoriti. Hrvatski listi naglašajo, da so Hrvatje pogodbo z Ogersko sklenili, le s tem pogojem, da Ogersko ostane v zvezi z Avstrijo. Če se pa v carinskih zadevah loči od Avstrije, bude s časom prišlo do politične ločitve. V to pa Hrvatje nikdar ne privolijo. Tudi bi samostojno ogersko carinsko ozemlje Hrvatom mnogo škodovalo, kajti zgubili so bi svoja najboljša trgovšča. Zatorej bodo Hrvatje porabili svoj vpliv, da se carinska pogodba z Avstrijo zopet obnovi, če bi se to ne zgodilo, bi morali gledati, da se ločijo od Ogerske.

Italija misli vzeti 300 milijonov frankov na posodo, ako bode nadaljevala vojno v Afriki. Poskušala jih bode dobiti od avstrijskih in nemških bankirjev. Z ugodnimi pogoji jih gotovo ne bode dobila. Mnogi italijanski politiki niso za nadaljevanje vojne v Afriki, samo kralj sili, da reši država vojno čast. Zato se pa ljudska nevolja obrača že proti kralju. Vojaki pa uhajajo sedaj v Italiji v velikem številu, ker ne marajo iti v Afriko. Posebno jih je veliko že ušlo na Tirolsko. Sedaj je že gotovo, da Italijani zapuste večino svoje kolonije v Afriki, ko jedenkrat le še jedno zmago pridobé. Samo Masavo bi še radi obdržali. Toda ravno to bode težko, če ne bodo imeli več notranjega ozemlja. Mesto ne bode varno pred abesinskimi napadi.

Položaj na Španjskem je tako kritičen. Zaradi mnogih izgradov poslednjih dajih se že misli na to, da se proglaši obsedno stanje. Republikanci že skušajo demonstracije proti severnim Američanom izkoristiti proti republike. Po njih mnenju bi se razmere na Kubi ne bile tako poostrele, da je Španija republika. V mnogih krajih se pa nabira denar za nadaljevanje vojne na Kubi. Tudi škofje dajo večje svote. Iz nabranih denarjev se misli napraviti večja vojna ladija. S to ladijo pač ne bodo rešili Kube Španiji. Prav veliko se pa ne bode nabralo, kajti večina prebivalstva je tako malo navdušena za to ekspedicijo in tudi na Španjskem vlada prevelika beda, da bi se moglo dosti žrtvovati za take stvari.

Častniki — parlamentarci. V Angliji uradniki nimajo volilne pravice, pač pa morejo biti častniki voljeni v parlament. Vojni upravi pa to ni nič posebno po volji, da so častniki poslanci, zato je pa tistim častnikom, ki so parlamentarci, za polovico ponižala plačo. Ker v Angliji poslanci ne dobivajo dijet, bode vsak častnik precej na zgubi, če pride v parlament in vojna uprava se nadeja, da jih bode s tem najbolje odvrnila od politike. Spreminjati volilnega reda zavoljo častnikov se vlada ni upala, ker angleški parlament je časih

uma obrača človek pogosto v to, da zadovoljuje svojim strastim; takisto zlorabi često umetnost, katera je že mnogo kvara rodila človeštvo. Kljubu vsej prosveti, kljubu velikanskemu napredku na polju vedenosti in umetnosti bledé človeštva najlepši idejali, gine krepost, umira človekoljubje; brat sovraži brata, narod zatira narod.“

Zakaj Vam, gospica moja, ponavljam Vaše lastne besede in pripovedujem to, kar sami dobro veste in globoko čutite?

Žalostna istina je, da se napačna, kriva omika širi vse bolje in dalje. Ozrimo se povsod okrog, kamor je prodrla človeška kultura, povsod vidimo tudi njene izrodke, kateri izpodkopavajo človeško družbo. Pod krinko svobode in človekoljubja zatirajo se narodi, dogajajo se hudodelstva, katera nas navdajajo z grozo. Oni, kateri hočejo biti rešitelji, preustrojitelji človeštva, žgó, moré, ropajo...

Pri nas, v naši ožji domovini, hvala Bogu, še ni tako hudo. Ali opazujejo se tudi tu znamenja, klice socijalne spačenosti in kali nepristne omike. Pojavljajo se prikazni, katerih pravi rodoljub ne more biti vesel. Krivi preroki vstajajo mej nam ter v narodni obleki pod versko zastavo trosijo nove nauke, tuje verskemu in narodnemu evangeliju.

(Dalej prih.)

precej trdrovraten in bi se jej morda ne hotel udati, varujoč politične pravice svojih članov vojaškega stanu. Seveda premožnejši častniki so zaradi omenjene odredbe vojaške uprave najbrž tudi sedaj na odreko političnemu življenju.

Zjednjene države in kubansko vprašanje. V Zjednjeneh državah začela se je neka agitacija za to, da se Kuba pridruži Zjednjem državam. To je povod simpatijam, ki jih kažejo za Kubance po vseh Zjednjeneh državah in tudi v postavodajnih zastopih. Naravnost v boj še Američani ne marajo vstopiti proti Španiji, ker se boje, da ne bi s tem pripravili v Ameriki interesovanih evropskih držav, da se zjednijo proti njim. Francija in Anglija imata ravno tako svoje koristi v Ameriki. Kakor po Kubi, ravno tako tudi hrepene Zjednjene države po Kanadi. Z zjednjeniimi močmi Anglije, Francije in Španije se pa Američani ne marajo biti. Zato pa le bolj skrivaj podpirajo vstaše. Pošiljajo jim živež, orožje in prostovoljce. Tako hočejo prisiliti Španijo, da naposled sama popusti Kubo, videč, da jo vojevanje le preveč stane, miru pa vendar le ne more napraviti.

Dopisi.

Iz Grada, 11. marca. (Akademija akad. podružnice sv. Cirila in Metoda) Mnogo slovenskih „večerov“ videli smo letos že v Gradcu, ali akademični presegel je gotovo vse. Slovenska igra v nemškem Gradcu — to je bila ideja, katera je vzbudila takoj obče zanimanje v vseh slovenskih in Slovencem naklonjenih graških krogih. Oglasalo se jih je vedno več in več za vabilo, in pričakovalo se je že preje, da bo udeležba obilna; in bila je tudi; ker je popoldne deževalo in proti večeru začelo snežiti, zbirali so se gostje malo kasneje in ob deveti uri bila je dvorana že polna. Najprej pozdravil je predsednik phil. Fran Vadvnjal navzoče goste z navdušenim in jednatim govorom povdarjajoč pomen in važnost društva in podružnice za narod naš. Druga točka v vzporedu je bila slovenska pesem, katera se pa ni pela, menda ker v slovensko hrvaškem pevskem društvu „Slogi“ ni prava sloge; no, zato so pa hrvatsko slovenski tamburaši svoje dobroznanje komade tem vrlejše udarjali, in gospod Zupan drnd. med. pel je se spremljevanjem gospoda Kreka na glasovirju krasno introdukcijo iz neke opere Leoncavallove. Njegov krepki in prijetni bariton je zelo ugajal, le škoda, da se tako malokdaj sliši. Najimenitejši del vzpo reda je bila seveda igra: „Strast in čast“ mladega nadarjenega pesnika Alastorja. Igra je napravila velik utis. Izvrstne maske in vrlo igranje pa tudi lepotu gdene Glojnaricev vlogi Oge — vse to to je takoj pridobilo občinstvo. Tudi gdene Natalija Žabrdova vzbudila je (kot mati Ana) burno ploskanje. Največjo in najvhvalenejšo vlogo imel je gospod drnd. jur. Tekavčič kot dr. Varnik; ni se preveč od njega pričakovalo; njegova igra je bila izborna, kakor igra igralca po poklicu. Vsa neukročena strast mladosti se je pokazala v njej; z velikim zanimanjem opazovalo je odlično občinstvo njegovo izrazito kretanje in velik del burnega ploskanja in živahnih živio-klicev veljal je njemu. Da je rešil g. drnd. Zupan svojo težko vlogo (Jeglič) prav izvrstno, pripomoglo je še posebno k velikemu vtišu. Omeniti moram še vrlo igro g. drnda. I. Ivkanca in g. drnd. Š. Dolenca. Posebno zadnji je (kot dekan) razvijal tako izvrstno mimiko, da si je tudi oni del občinstva pridobil nekak pojem o vrednosti igre, kateri ne razume mnogo ali nič slovenski. Nekako bolj prisiljene so male uloge; J. Mlakarja, igral g. drnd. med. M. Pregl in Rezike, igrala gdene Kovačeva; nepotrebljena je vloga Mlakarja. Seveda se je navzoči pesnik, ki je vodil celo igro, burnimi živio-klici klicl na oder. Zastopana so bila na akademiji vsa graška slovenska društva, posebno mnogo je bilo Poljakov, posebno malo pa Hrvatov. Veliki uspeh večera nam daje upanje, da priredi drugo leto akad. podružnica zopet kako predstavo.

Koncert „Glasbene Matice“ dne 9. marca 1896.

Utihnili so mogočni zvuki mojstra Smetane ouverture k operi „Libuša“, s katero se je pričel koncert. Žal, da večina poslušalcev ni mogla uživati krasot te ouverture, prav izborno izvedene od c. in kr. vojaške godbe pod vodstvom gospoda Hubada, ker je hrup zakasnelo dohajajočih in svoje sedeže iskajočih to skoro popolnoma onemogočil. Vse sledenje vokalne točke koncerta, vstevši prekrasno Fibichovo „Pomladno romanco“ za soli zbor in orkester, so nam bili ljubi starci znanci, katerih muzikalno vrednost smo že ocenili, ko so se izvajale prvkrat. Lahko si torej prihramimo ponavljanje že povedanega.

Kar je pa bilo novo, je to, da so se vse te točke navzlic izdatno pomnoženemu številu izvajajočih pevskih sil izvršile z največjo, pri takoj mnogobrojnem zboru le težko dosežno umetniško preciznostjo. Kdor ve ceniti že pri posamičnem pevcu pravilno vokalizacijo, skladbi in besedam

primerno fraziranje in nuanciranje tega, kar se poje, ta bode priznal, da je neumornost koncertnega vodje g. M. Hubada dosegla zares čudovite uspehe. Smelo lahko rečemo, da bode tudi mej najboljimi pevskimi zbori le malo tacib, ki bi v tem oziru prekosili naš zbor. Brez strahu boste lahko stopili naš zbor pred razvajeno inteligentno dunajsko občinstvo, ki bode brez dvoma znalo ceniti baš te lastnosti, ki so se nam najpreciznejše zdele izražene posebno v „Narodnih pesmih“ in v Foersterjevi „Ljubici“, jedni izmed najboljih slovenskih glasbenih skladb. „Narodne pesmi“ bodo vsled divne harmonizacije in omenjenega umetniškega predavanja, gotovo jedna najzanimivejših točk za velikomestne poslušalce. Gosp. Hubad je v teh pesmih si postavil trajen spomenik, ne le s prekrasno harmonizacijo, nego tudi s tem, da je vsemu zborn udahnil umetniško dušo svojo, da vse zbor izraža vse glasbene nuance tako, kakor jih more izvajati le dobro šolan solopec Naravno je torej, da tako petje mora poslušalca očarati in navdušiti. Slovenska pesem slavila bode s temi in z drugimi skladbami prvih naših skladateljev, mej katerimi naj omenimo vedno mlado Nedvedovo „Nazaj v planinski raj“, prav lepo slavlje v prestolici našega cesarstva.

Isto tako dovršeno peli sta se kratki a težki Gallusov šesteroglasni vokalni madrigal „Musica nostra amor“ in pa velika skladba Fibichova „Pomladno romanco“ s spremljevanjem orkestra. V solospevu smo slišali prvkrat nadobudno mlado moč gdene. Miro Dev, ki ima jako simpatičen in zvonč sopran. Več o njej spregovorimo še pri zadnji točki. Gg. Vašiček (v romanci) in Razinger (v nar. pesmih) sta svoje solospeve izvedla z znanou spretnostjo. Zanimiva belokranjska narodna „V ovi crni gori“ je izpadla iz programa zarad nepričakovanih ovir.

Za temi domačimi točkami je sledil kot vrhunc celega programa dr. Ant. Brucknerjev „Tedeum“. Ta veličastna kompozicija je za posebni namen dunajskih, kot zahvalnih koncertov jako srečno izbrana; vrhu tega pa je tudi slavni skladatelj bil na konservatoriju učitelj našemu mojstru Hubadu. G. Ant. Bruckner živi zdaj kot umirovljen dvorni organist na Dunaji, in dokaz za visoko čast, katero uživa, je, da mu je cesar ponudil v bivanje prostorov v gradu Belvederu. Tam živi prvi simfonik naših dñij sam zase in zvršuje zdaj svojo deveto simfonijo, in kakor je Beethoven svoji „deveti“ dal za zadnji stavek vokalno pesem, Schillerjev „Lied an die Freude“, tako je neoromantik g. Bruckner svoji „deveti“ odločil za konec vokalni „Tedeum“, ki smo ga včeraj slišali. „Tedeum“ je primeroma jasen, ravno tako lahko umeven, kakor težko izvedljiv, preprost v sredstvih izražanja in ves prešinjen velike verske energije, ki se izraža v odločni dikciji sakramentalnih mest — g. Bruckner stavi svojim nabožnim skladbam na čelo geslo O. A. M. D. G. (Omnia ad majorem Dei gloriam!) — pri zgolj dogmatičnih stavkih pa je uglašen koralno. Velika odločnost veje iz prvega stavka, katero pretrga samo serafisko mili dvospav soprana in tenora, v katerem prvkrat nastopi Brucknerju zelo priljubljeni klimaks, ki pri vsakem ponavljanju povzdigne motiv za jeden glas. Pretresljivo energičen je zadnji stavek 1. dela: „Judex crederis“. 2. in 4. del „Te ergo“ in „Salvum fac“ imata kot tenor-solo s spremljevanjem kvarteta ganljivo prošnjo. Mej njima ležeči „Aeterna fac“ v svojem začetku spominja na kak „Dies irae“. Za tenor-solem v 4. delu nastopi krasen kvartet z izrazovito frazo za bas-solo „in aeternum“, istotako slikovito je na drugem kraji izrazen stavek „odpri nam je vrata nebeska“. Krona vsemu delu pa je uprav dramatiški finale s fugo „In te Domine speravi“. Iz začetnega kvarteta izrazujočega mirno zaupanje zavrete naenkrat rasko lep, priprosto ponosen motiv za soprano in tenor, katerega potem poprime tudi zbor. Fuga na besede „V tebe, Gospod, zaupam; ne pogubim se vekomaj“ se mogočno, nazadnje bromatično razvija do majestetične višine; potem pa melodija pada in se trga, kakor bi vera ginila. Zdaj zastavi bas s sinkopom odločno frazo „non confundar — ne pogubim se“, katero za njim povzdignejo ostali glasovi in orkester; kvartet povzame zopet zgoraj omenjeni najlepši motiv, za njim zbor z orkestrom, in navdušenje vzkipi do prave nabožne frenezije, katero zavriši malobesen nenanaden konec brez ritardando in brez kode — vreden imponantne prostosti celega dela. Izvršitev vse skladbe je najboljši dokaz, da se g. koncertni vodja s svojim zborom z mirno zavestjo lahko poda na Dunaj. Pelo se je eksaktno in navdušeno, fraziralo in deklamiralo natancno; tudi po moči, čistoti in višini glasov bo zbor zadostoval zahtevam veliko večje dvorane nego je „Sokolova“. Soprano solo je pela gd. Mira Dev s presenetljivim vsphem pogumno in mirno kakor izkušena pevka. Njen glas je blagodoneč, čist in dobro vrnvan, visok in za nje leta izredno krepak timbriran soprano. Petju se pozna temeljito umetniška šola g. Hubada. Gosp. Razinger ju se leta za letom pozna skoro samo na tem, da vedno spretnejše zmaguje vse težkoče. Pomnoženi kvartet je bil popolnoma kos svoji ulogi, nekoliko manj pa orkester.

Ako še pripomnimo, kar smo že omenili na kratko, da je bila prostorna sokolska dvorana v „Narodnem domu“ spodaj in na obeh galerijah načačeno polna, da mnogi niso niti več mogli dobiti

sedežev, da ima dvorana dobro akustiko in je torej prišlo petje do popolne veljave, da je tudi dobro ventilirana in z električno lučjo baino razsvetljena, smemo se za trdno nadejati, da bode tudi drugi koncert dosegel isti sijajni uspeh kakor prvi.

A + B.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 11. marca.

— (Imenovanje.) Pravni praktikant pri dež. sodišči gosp. Ivan Toporiš je imenovan avkul-tantom na Kranjskem.

— (Repertoire slovenskega gledališča.) Zaradi nepričakovanih ovir ne bo jutri v četrtek predstave; prihodnja predstava bo v soboto.

— (Slovensko gledališče) Sinočna predstava „Čarostrelca“ ni imela pričakovanega uspeha. Poskusili se je, upeljati domačo moč in se prepričati, je li že zdaj porabna za prve partie. Ta poskus se ni posrečil, a to še ni nikaka nesreča, to se primeri povsod. Gospod Rus, ki je nastopil kot Maks, je doslej v vsaki ulogi dosegel dovolj lep uspeh. Njegov baritonálni tenor je jako prijeten, nedostaje mu pa šole. Vrh tega se je g. Rusu sinoči poznalo da ni bil disponiran, ker je bil očividno utrujen, in da poje z velikim strahom, kar je neugodno uplivalo na vse druge pevce in tudi na njega samega, zlasti pa provzročilo, da ni dobro igral in svoje arje prednašal brez čustva. Vzlic temu pa je nekatere piče pel prav dobro in če bo marljiv in vztrajan, če se bo učil in vadil, utegne sčasoma postati sposoben tudi za večje uloge. Gospodična Ševčíkova, najodličnejši član naše opere, je pela krasno kakor vedno in zlasti z veliko arijo v drugem dejanju občinstvo kar očarala. Gděna. Polaková je zelo ugajala in je s finim prednašanjem povečala utis svoje uloge. Gospoda Vašiček in Nollia nista bila nova v svojih ulogah, zategadelj pač ni treba, da bi o njiju posebe govorili, tudi gg. Štancar in Kronovič sta dobro pela. Tu in tam se je precej zavozilo, sploh pa se je pelo in igralo neanimirano, na kar je nekoliko uplival tudi slabiski gledališča.

— (Drugi koncert „Glasbene Matice“,) „Mrtvački ženin“, bo v ponedeljek dne 16. t. m., ker za nedeljo ni dobiti celega vojaškega orkestra. Garderoba bo ločena za gospe in gospode, kakor je bilo pri Sokolovi maškaradi. Kot reditelji bodo na ugodnost občinstva pazili nekateri odborniki in pevci.

— (Koncerta „Glasbene Matice“ na Dunaju) se bodeta vršila dne 23. in dne 25. t. m. Vodstvo južne železnice je za vožnjo z zborom „Glasbene Matice“ dovolilo znižane cene; nepevci plačajo polovico za dotedni razred brzovlaka dolžene cene. Vlak odide iz Ljubljane dne 20. marca opoldne. Natančnejši pogoji se naznanijo jutri.

— (Društvo avstrijskih trgovskih nastavljenec.) Dne 8. t. m. je bilo v hotelu pri Maliči v Ljubljani zborovanje krajev skupine za Ljubljano in okolico društva trgovskih nastavljenec v na-vzočnosti 29 udeležencev. Iz poročila pripravljalnega odbora se razvidi, da ima sedaj krajna skupina 62 članov, in da se kaže veliko zanimanje za društvo. S posebnim zanimanjem so navzoči sledili izvajanju načelnika centrale, gosp. Julija Axmanna na Dunaju, kateri je v daljšem govoru naglašal potrebo jednotne organizacije trgovskih nastavljenec v Avstriji in razkladal, kak namen da ima društvo. Društvo že ima krajevne skupine v vseh večjih mestih Avstrije in njega prizadevanja niso našla priznanja ne le pri tovariših, temveč tudi pri gospodih šefih, ker je rešitev vprašanj, katera si je postavilo društvo, kakor posredovanje služb, omejenje krošnjarstva in konzumnih društev, urejenje odpovedne dobe in zlasti postavna izvršitev starostnega zavarovanja avstrijskih trgovskih nastavljenec gospodarjem tudi v korist. S prirejanjem društvenih shodov in predavanj o trgovskih znanostih, tujih jezikih, stenografijskih itd. bodo pospeševalo omiku trgovskih nastavljenec. Društvo izdaje časopis „Wiener Kaufmännische Blätter“, ki se članom zastonj razpošilja. Društvo z vso vnemo za-stopa koristi trgovskih nastavljenec, katerih delovanje se na merodajnih mestih značeniti. Osnovati se misli pomočniška blagajna za vse dežele tostranske državne polovice. Govor se je vzprejel z velikim odobravanjem. V odboru krajevne skupine so se volili gosp. Karol Klemenschitsch za načelnika, g. Alojzij Kajzel za njegovega namestnika, in kot odborniki gg.: Barborič, Hitzel, Kovačič, Röger, Samec in Wilbe.

— (Zarota nekje na Dolenjskem.) „Slovenec“ prinaša v ponedeljški 57. številki naslednjo tajanstveno zasukano „Od nekod“ naslovljeno notico: „V neki obširni kmečki fari na Dolenjskem se je meseca septembra 1894. ustanovilo: „Kmetijsko bralno društvo“. Mnogi so radostno pozdravljali ta pojav, ker se je zatrjevalo, da bo društvo nepolitično. Resnično, v začetku ni imelo društvo ni jednega političnega lista. Drugi, previdnejši, niso pristopili, zaupali niso snovateljem društva. Letos se je pokazalo, da so bistro gledali. Z novim letom se je preosnovašo društvo, drugače si ne moremo razlagati dejstev, ki se sedaj kažejo. Dobilo je svojega predsednika baje v Ljubljani in ž njim „Slov. Narod“ in „Rodoljuba“ v hišo. Sicer obširna vas, ki ni imela pred nekaj leti niti jednega „Naroda“, ima sedaj štiri ali pet iztisov. Društveni „Narod“ pa kroži še po vrhu od hiše do hiše, iz rok v roke. Ako ni tendencijo to ravnanje, vprašamo le, zakaj ne donaša sluga na dom tudi „Slovenca“. — Grozno, kaj vse se godi na Dolenjskem! To je vse še kaj hujšega kakor je bila Thunova „Omladina“ ali pa laški „Carbonari“. In „Slovenec“ v svoji krščanski ljubezni zamolči celo kraj in društvo teh strašnih zarotnikov. Res občudovanja vredna prizanesljivost!

— Mi pa nismo tako usmiljeni ter pozivljemo „Slovenca“, naj objavi kraj in društvo teh zarotnikov, da nazadnje ne uidejo v Ameriko. Interesantan list je časih ta katoliški „Slovenec“.

— (Iz Ribnice) se nam piše dne 9. t. m.: Koze se pri nas v trgu širijo, kamor so jih bržkone nemški Kočevari zanesli iz Grčaric, od koder donašajo sem palice za obroče po večkrat na teden. Čudimo se, da se ni to že zdavnaj prepovedalo, ko je bilo še čas, kajti koze tam že dolgo razsajajo. — Skrajni čas je, da se izreče ta bolezen pri nas za epidemično in od vseh poklicanih faktorjev vse storiti, kar utegne nje daljnjo razširjenje omejiti. Dokler se pa prebivalstvo ne bude zavedalo, da je bolezen nalezljiva in prenesljiva, tako dolgo se bude pa le širila, namesto omejevala. — Tudi se nam zdi, da bi bilo neobhodno potrebno, upeljati obligatno cepljenje. — Umrla je danes tu žena, ki ni bila cepljena, in nad katero so imele koze strašno moč. — Ne moremo verjeti vesti, ki se širi po trgu, da so jo dali na mrtvački oder in da jo hodijo ljudje škropit. Upamo, da nas bude v tej zadevi županstvo pomirilo in objavilo, da je to gola laž. — Vendar je pa želeti, da bi županstva, glavarstva, in sploh vsi organi, ki so v to poklicani v interesu prebivalcev tukajnjih in sosednjih okrajev prav resno storili svojo dolžnost. Z zdravjem in življenjem ni se šaliti, posebno županstva naj bi se ne ozirala na to, da morebiti s strogin postopanjem sem ter tje jeden ali drugi kaj izgubi, ali da mu odleti kaj dobička. Župani sami naj se ne boje pri svojem uradcu postopljiti svojih občanov, kateri jim bodo gotovo zelo hvaležni, če to budo bolezni iz njih kraja odvrajejo ali vsaj nje razširjenje omejje.

— (Iz Rovt nad Logatoem) se nam piše: Naša posojilnica in hranilnica začela je poslovati 2. t. m. Prejšnji dan smo imeli občni zbor. Začetek kaže dobro. Ker pa se je posojilnica osnovala tudi za sosedne župnije Zavrata, Vrh in Zaplano, pričakujemo podpore tudi iz teh. II. mlekarška zadruga za vas Rovte je zasnovana, da nam veleslavni deželní odbor še tudi kaj podpore nakloni, potem začnemo.

— (Domača umetnost) V cerkvi sv. Duha v Celovcu je izpostavljen velik kip, predstavljajoč rednika Jezusovega. To mojstrosko delo je naredil akademični kipar g. A. Progar v Celovcu.

— (Zgorela) sta te dni v Št. Jakobu ob Krki na Koroškem dva otroka, stara po 6 $\frac{1}{2}$ in 3 $\frac{1}{2}$ leta. Mati ju je pustila sama doma; igraje se z žvepljenkami sta zanetila ogenj in tako našla žalostno smrt.

* (Ponesrečeni turisti) Trije dunajski turisti, trgovska pomočnica Makso Schotick in Jožef Pfander zavarovalnični uradnik Friderik Waniek so šli v nedeljo na goro Raks in tam ponesrečili.

* (Prostovoljen štiridesetneven post) Florenčan Succi je znan po vsem svetu. On je jedini človek, ki je v stanu se postiti 40 dajih ne-pretrgom. Svoj čas je bil bančni uradnik, a videni, da s stradanjem lahko več zaslubi, obesil je službo na klin in se posvetil stradanju. Stradal je z velikim moralnim in materijalnim uspehom v raznih mestih, sedaj je prišel na Dunaj. Tudi tu misli pod najstrožjim nadzorstvom stradati 40 dnj.; ves ta čas bo bil samo vodo in neki eliksir, kateri si sam izdeluje. V dokaz, da njegove moči vzlje prostovoljnemu postu ne pojema in menda tudi zavoljo reklame jezdari bo vsak dan v železnom oklopju po mestu. Dunajčani so že zelo radovedni in vse kaže, da utegne Succi zasluziti lepe krajarje.

* (Oče in sin) Blizu Prage našli so ljudje te dni v nekem gozdici truplo 78letnega moža. Izkazalo se je, da je umorjen mož bil znani ženitovanjski posredovalec, precej imoviti Tomaž Juhan. Morilec ga je bil najprej udaril s polenom po glavi, ga potem z nožem zabodel v vrat in ga naposled oropal. Juhan je imel tisti dan večjo sveto denarja pri sebi. Policija je aretovala umorjenčevega sina, 31letnega delavca Jožefa Johana, pri katerem je našla večjo sveto denarja. Oče in sin se nista nič kaj razumela; oče je bil skop in delaven, sin len,

zapravljiv in nepošten, zato sodi policija, da je sin očeta umoril in ga oropal.

* (Poet in čevljarski) Francoski pesnik Jacques Le Lorrain je do svojega 35. leta sanjaril vrh Par-nasa in živel največ ob lavorikah, katere si je pridobil s tremi knjigami pesmi — jedni teh knjig je sam Richépin spisal pohvalen predgovor, — z jednim romanom, o katerem je slovečki kritik Francisque Sarcey dolgo in laskavo oceno, ter z jedno drama, katera se je predstavljala s prav lepim uspehom. Končno je spoznal, da so lavorike pač lep nakit, a kaj slaba hrana in ker je uvidel, da se pesni in romani še neslavni avtorjev jako slabo placujejo, še veliko slabše nego v Slovencih, popustil je književno delovanje in se etabliral kot čevljarski. Njegov oče je bil čevljarski in pri njem se je pesnik tega obrta toliko naučil, da je zamogel lotiti se čevljartva na svoje roke. Lorrain je prepričan, da bo kot čevljarski veliko več zaslužil, nego kot pesnik.

Darila:

Uredništvo našega lista je poslal: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. V. Drabeck, gostilničar na Vrhniku 11 kron, katere je nabrala vesela družba dne 8. t. m. v njegovi gostilni. (Razun te vsote so položili darovalci tudi še 3 krone za uboge vrhniške šolarje.) Živili ro-doljubni darovalci in njih nasledniki!

Brzojavke.

Dunaj 11. marca. V odseku za volilno reformo je bila brezkončna razprava o razdelitvi volilnih okrajev. Ker se je podalo 16 preminjevalnih predlogov, se je dogovoril polurni premor.

Dunaj 11. marca. Dunaju preti povedenj. Donava je čez noč rapidno narasla in rase še vedno. Strah je velik.

Dunaj 11. marca. Uradni list prijavlja novi regulativ za zavarovalnice.

Curih 11. marca. V Raronu se je podrla hiša in ubila sedem oseb, mnogo jih pa ranila.

Rim 11. marca. Novo ministerstvo se je sestavilo. Predsedstvo je prevzel Rudini, vojni portfelj general Ricotti, unanja dela Sermoneta, finance Branca.

Rim 11. marca. Vlada je sklical parliament na ponedeljek.

Narodno-gospodarske stvari.

— Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani. (Dalje.) X. Zbornični svetnik Karol Luckmann poroča o dopisu Graške zbornice z dne 25. januvara 1896 glede podpiranja prošnje pri visokem c. kr. finančnem ministerstvu proti povisanju davka na pivo. V prošnji povdarja, da je Nj. prevzvišenost gosp. finančni minister izjavil, da bo za razne na novo proračunane večje izdatke, meji katere je posebno štetni zvišanje plač uradnikom, potrebno te pokriti deloma z napravo novih virov dohodkov, deloma s povisnjem obstoječih davkov. Njega prevzvišenost gospod finančni minister namernava v doseglo tega namena uvesti davek na žvepljenje in zvišati borzní davek, davek na žganje in na pivo. Dalje se v prošnji praške zbornice pričominja, da je Njega prevzvišenost gospod finančni minister sam povdarjal, da je sedanji državni davek na pivo v Avstro-Ogerski jeden najvišji. Državni davek na pivo znaša za jeden hektoliter 13 stopinjske pive v Avstro-Ogerski 2 gld. 17 kr., v Nemčiji 47 kr., na Bavarskem 1 gld. 32 kr., v Franciji 1 gld. 48 kr., na Danskem 2 gld. 80 kr. V tej državi je torej davek od piva višji nego v našem cesarstvu: še višji je na Laškem in Rumunske, kjer pa pivo ne velja za navadno pijačo in ima davek od piva prav za prav značaj davka od potrate.

K prej omenjenemu visokemu državnemu davku na pivo pridejo pa, kakor znano, v krovvinah in deželah, zastopanih v državnem zboru še v prav mnogih občinah manjše ali večje občinske naklade in v nekaterih krovvinah, meji katerimi je bila Štajerska prva, vrhu tega še znatne deželne naklade. V Gradeu znaša ves davek za 1 hektoliter piva 4 gld. 64 $\frac{1}{10}$ kr., skoraj $\frac{1}{2}$ gold. več kakor na Dunaji. Zvišani davek od piva bi pivovarji in gostilničarji odvalili na konsumente. Povišati bi se pa mogla cena piva v prodaji na drobno z ozirom na malo količino, ki sedaj pride v poštev jedino le za 2 kr. od litra in brezvomno je, da bi to povisjanje cene bilo občutno podraženje živila, ki je že meji siršimi sloji ljudstva postal zivljenska potrebsčina. To podraženje bi najobčutnejše zadele ubožnejše sloje prebivalstva, ker njih dohodki niso tako veliki, da bi mogli lahko prenašati to večje obremenjenje. Povilo bi se manj piva in korist povišanja davka od piva bi postala zelo problematična. V Italiji se je davek od piva podvojil in izdelovanje piva in uvoz piva sta pala od takrat na polovico pred povišanjem davka konstatovanega izdelovanja oziroma uvoza, tako, da je finančniji vspeh davka ostal isti, a trpel sta trgovina in obrt občutno škodo.

(Dalje prih.)

Ceneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznanega, pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praška“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gld. a. v. Po poštnem povzetji razpošilja ta prašek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 1 (1756-4)

Ez uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Jerneja Blažiča posestvo v Starem trgu, cenjeno 985 gld., dne 16. marca in 15. aprila v Ložu.

Jožeta Branja in zemljišče v Vodicah, cenjeno 1850 gld., (v drugi) dne 17. marca v Kamniku.

Marijete Verbič zemljišče v Cerknici, cenjeno 200 gld., dne 17. marca in 21. aprila v Cerknici.

V zapuščino Franceta Vardjana spadajoča zemljišča v Mavru (v drugi) dne 18. marca v Črnomlju.

Meteorologično poročilo.

Marec	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
10.	9. zvečer	738.8	15	p. m. vzh.	pol obl.	
11.	7. zjutraj	742.4	-13	sr. vzvzh.	del. jasno	8.6
"	2. popol.	740.3	32	sr. svzvod	del. obl.	

Srednja včerajšnja temperatura 2.0°, za 0.7° pod normalom.

Dunajska borza

dne 11. marca 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	25	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	15	"
Avtrijska zlata renta	122	"	45	"
Avtrijska kronška renta 4%	101	"	50	"
Ogerska zlata renta 4%	122	"	35	"
Ogerska kronška renta 4%	99	"	15	"
Avtro-ogerske bančne delnice	996	"	—	"
Kreditne delnice	380	"	10	"
London vista	120	"	75	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	"	02 1/2	"
20 mark	11	"	80	"
20 frankov	9	"	57 1/2	"
Italijanski bankovci	43	"	25	"
C. kr. cekini	5	"	65	"

Zahvala.

Vsem svojim sorodnikom, znancem in prijateljem zahvaljujemo se prisrčno za dokaze iskrenega sočutja povodom bolezni in smrti naše ljubljene matere, oziroma taše in babice, gospe

Marije Pleha

istotako za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu in za mnoge darovane lepe vence.

(2065)

Žalujoči ostali.

Doktorja Otona pl. Trnkóczy-ja **Malaga** s china in železom.

(Malaga 225 gr., Chorl Chin. 7 gr., Tincl. Malat. ferri 25 gr.)

Skušeno že 20 let pri **krvji revniti, slabotnih, bledih, medilih odraščenih in otrokih**, kot lahko prebavljen china-železo-preparat.

Dobiva se (1702-4)

v lekarni Trnkóczy-jevi
poleg mestne hiše v Ljubljani.
1 stekleničica 75 kr.

Vabilo. Posojilnica v Črnomlju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

ima

redni občni zbor

dne 25. marca t. l. ob 3. uri popoldne v posojilnični sobi.

Dnevni red:

- 1.) Poročilo o stanju in delovanju posojilnice.
- 2.) Predlaga in reši se račun za leto 1895.
- 3.) Volitev načelstva in računskih pregledovalcev.
- 4.) Sklepanje o zgradbi posojilnične hiše.
- 5.) Nasveti.

Društvene uljedno vabi k obilni udeležbi

načelstvo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noli.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895

Nastopno omenjeni prihajajo in odhajajoči časi označeni so v srednjoevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

- Ob 12. urki 5 min. po modri osobni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Frančanefeste, Ljubno, čas Selštal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Steyr, Linz, Brdojevice, Pisen, Marijine vare, Hob, Karlove vare, Francova vare, Prago, Lipko, Dunaj via Amstetten.
- Ob 12. urki 10 min. sjetraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.
- Ob 7. urki 10 min. sjetraj mešani vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Frančanefeste, Ljubno, Dunaj, čas Selštal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
- Ob 12. urki 50 min. popoludne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
- Ob 12. urki 50 min. popoludne mešani vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Frančanefeste, Ljubno, čas Selštal, Dunaj.
- Ob 4. urki popoludne mešani vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno čas Selštal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jezerni, Inomost, Brugg, Curih, Genova, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Brdojevice, Pisen, Marijine vare, Hob, Francova vare, Karlove vare, Prago, Lipko, Dunaj via Amstetten.
- Ob 7. urki 20 min. sjetraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Rasun toga ob nedeljah in praznikih ob 5. urki 90 minet popoludne osobni vlak v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

- Ob 5. urki 59 min. sjetraj osobni vlak v Dunaj via Amstetten, Lipko, Prago, Francova vare, Karlovih varov, Heba, Marijine varov, Planja, Brdojevice, Solnograd, Linca, Steyr, Gmunden, Ischl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak, Frančanefeste, Trbiš.
- Ob 8. urki 19 min. sjetraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.
- Ob 12. urki 20 min. popoludne osobni vlak v Dunaj via Amstetten, Lipko, Prago, Francova vare, Karlovih varov, Hob, Marijine varov, Planja, Brdojevice, Solnograd, Linca, Steyr, Pariza, Genova, Curih, Brugg, Inomost, Zella na Jezerni, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Pontabel, Trbiš.
- Ob 9. urki 39 min. popoludne mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.
- Ob 4. urki 55 min. popoludne osobni vlak v Dunaj, Ljubna, Selštal, Celovec, Frančanefeste, Pontabel, Trbiš.
- Ob 9. urki 35 min. sjetraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.
- Ob 4. urki 4 min. sjetraj mešani vlak v Dunaj preko Amstettena iz Ljubnega, Beljak, Celovec, Pontabel, Trbiš.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

- Ob 1. urki 93 min. sjetraj v Kamnik.
- Ob 12. urki 50 min. popoludne
- Ob 12. urki 50 min. sjetraj

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

- Ob 6. urki 56 min. sjetraj v Kamnik.
- Ob 12. urki 16 min. popoludne "
- Ob 6. urki 90 min. sjetraj "

(1705-59)

Na najnovejši in najboljši način

umetne (1504-33)

Zobe in zebovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja **plembovanja** in vse **zobne operacije**, — odstranjuje **zobne bolečine** z usmrtenjem živec

zobozdravnik A. Paichel

poleg čevljarskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadstr.

Schicht'ooo

patentovano milo

(1788-15)

z znamko „labud“ je najboljše vseh mil.

VIZITNICE

priprava

„Narodna Tiskarna“

po nizki ceni.

stavbinskim podjetnikom in vodjem za popravo župnih cerkvenih stavb

razpisuje podpisani odbor. Vse poprave so proračunjene na **22.000 g.t.d.** Načrti in druge priprave se morejo ogledati v župnišču in na licu mesta vsak dan razun nedelj in praznikov. Pisane ponudbe je vlagati do **dné 27. sušca t. l. opoludne.** Podjetnik vloži 15% varščine do izvršene koladvadacije.

Na Homcu (p. Mengeš), dne 10. sušca 1896.

Za stavbinski odbor:

V. Bernik, načelnik.

Usejam se p. n. občinstvu najudanje javiti, da sem **zopet odprl** svoj

čevljarski obrt

v Ljubljani, na Kongresnem trgu štev. 17
v nunskem poslopju.

Najbolje zahvaljujoč se cenjenim naročnikom za dozdaj mi izkazano zaupanje, se priporočam njim, kakor tudi častitemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter se bodem potrudil, da jih v vsakem oziru zadovoljim z **dobrim, solidnim delom in z nizkimi cenami**.

V Ljubljani, dne 11. marca 1896.

Josip Smerkol

izprasan in izuoden čevljarski na c. kr. tehnologičnem obrtnem muzeju na Dunaju.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.

Kancelist

več notarskih opravil in z lepo pisavo se vzprejme.

Ponudbe s spričevali vzprejema upravnosti Slovenskega Naroda. (2067-1)

Iz proste roke se proda

mlin s 4 tečaji z dvema njivama, travnikom in gozdom. (2062)

Več se pozivá pri posestnici Mariji Hribar na Temenici v Lokah pri Velikem Gabru.

Najgotovejši vspeh

imajo preskušene in visoko cenjene

Kaiser-jeve

poprovo-metne karamele

proti pomankanju slasti do jedij, bolečinam v želodcu in spridenemu želodcu. Pristne v zavitki po 20 kr. prodajata: **Viljem Mayer** in **M. Mar-detschläger**, lekar v Ljubljani in **Martin Petek** (14.9.-9) II. v **Veliki Nedelji**.

Stavbno podjetje

(koncesijonovani zidarski mojster)

se priprava

(2022-3)

za izvrševanje vseh v to stroko spadajočih del.

Ivan Pittini, Kongresni trg 12.

N